

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 03 august 2018 și deciziei Curții de Apel Cahul din 27 februarie 2019, în privința inculpatului

Stoicov Stepan XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 29.08.2017 – 03.08.2018,
instanța de apel: 07.09.2018 – 27.02.2018,
instanța de recurs: 06.06.2019 – 10.07.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 03 august 2018, Stoicov Stepan a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 25.000 lei.

Potrivit art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27.12.2017, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de circulația drogurilor pe un termen de 5 ani, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 25.000 lei.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului a fost respinsă.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Stoicov S. *se învinuiește* că, acționând fără scop de înstrăinare a drogurilor, în perioada anului 2017, a păstrat la domiciliul din XXXXXX, XXXXXX, droguri în cantitate de 0,417 gr. (0,031 gr. + 0,043 gr. + 0,116 gr. + 0,227 gr.) rășină de cannabis, constatate pe pereții interiori ai obiectelor depistate și ridicate la 23 iunie 2017, în cadrul percheziției autorizate la domiciliul său, și anume pe dispozitivul preconizat pentru fumat, pe un vas din sticlă, pe un fragment de butelie din polimer, pe un obiect din metal în formă cilindrică.

Potrivit raportului expertizei chimice nr. 34/12/3-R-202 din 30.06.2017, 0,417 gr. de rășină de cannabis reprezintă droguri, cantitatea căroră, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, reprezintă proporții mari, iar, conform Listei nr. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004, aceste droguri nu se folosesc în scopuri medicinale.

Inculpatul a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, ca păstrarea drogurilor săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare, acțiuni săvârșite cu utilizarea drogurilor a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.

Instanța a reținut că nu a fost dovedit că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, ca păstrarea drogurilor săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare, acțiuni săvârșite cu utilizarea drogurilor a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, deoarece probele administrate confirmă că el a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, ca păstrarea drogurilor săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare,.

3. Procurorul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauza Specială, Ion Timofei, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care din contul inculpatului să fie încasate cheltuielile judiciare în sumă de 3080 lei, suportate la efectuarea expertizei toxicologice - 1400 lei și expertizei chimice – 1680 lei.

Apelantul a invocat că potrivit art. 229 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

3. A declarat apel și avocatul Veaceslav Dandeuș, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a indicat că acuzarea nu a prezentat probe or, în cadrul percheziției efectuate, nu au fost depistate substanțe identice sau alte substanțe interzise din categoria drogurilor, din probele biologice rezultând doar faptul că acesta a consumat ceva, prin fumare, însă nu a săvârșit acțiunile incriminate.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 27 februarie 2019, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit situația de fapt, în urma analizei coroborate a tuturor probelor administrate, încadrând corect juridic faptele comise, instanța de fond apreciind just că sunt îndeplinite condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii ce i se reține în sarcină.

Totodată, dacă ordonatorul expertizei este o instituție abilitată a statului și nu există o cerere a inculpatului privind efectuarea expertizei, plata pentru efectuarea expertizelor judiciare se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Or, legea nu prevede o altă modalitate de plată a expertizelor judiciare în cazul în care elementele de fapt, în calitate de probe în procesul penal, constatate prin intermediul raportului de expertiză, sunt administrate la inițiativa organului de urmărire penală sau a instanței de judecată.

Deci, cheltuielile suportate la efectuarea expertizelor urmează a fi acoperite de bugetul de stat și nu pot constitui obiectul unei rambursări din partea inculpatului, în cazul în care el nu a fost solicitantul unei atare acțiuni procesuale or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, sarcina căruia este depistarea circumstanțelor care dovedesc comiterea infracțiunii și identificarea făptuitorului, pentru înaintarea învinuirii făptuitorului. Trecerea în contul statului a cheltuielilor în procesul penal se întemeiază în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit.

Astfel, potrivit art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare urmează a fi trecute în contul statului.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că potrivit art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Or, cheltuielile suportate la efectuarea expertizelor judiciare sunt cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile judiciare trebuie făcută în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, responsabilitatea de a achita cheltuielile în legătură cu comiterea infracțiunii, revenindu-i, în prim plan, condamnatului. Și doar dacă acesta nu este în stare să le achite din diferite motive, cheltuielile sunt trecute în contul statului.

Mai mult, instanța de apel respingând cererea acuzării privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 3080 lei nu a dispus trecerea

acestora în contul statului, lipsind o dispoziție referitor la repartizarea cheltuielilor judiciare, după cum stipulează art. 397 pct. 5), 416 Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizei chimice urmează a fi făcută din contul mijloacelor bugetului de stat, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare și altor cheltuieli.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare

în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Totodată, cu referire la argumentul recurentului că *în dispozitivul deciziei instanței de apel lipsește o dispoziție referitor la repartizarea cheltuielilor judiciare*, se reține că art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, nu obligă instanța de apel să repete în dispozitivul deciziei adoptate soluția dată de prima instanță, în cazul în care respinge apelul ca nefondat cu menținerea sentinței atacate (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 03 august 2018 și deciziei Curții de Apel Cahul din 27 februarie 2019, în privința inculpatului Stoicov Stepan XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun